

Środa, 14 marca 2012 r.

Ogólne wytyczne dotyczące budżetu na rok 2013 - Sekcja 3 - Komisja

P7_TA(2012)0077

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ogólnych wytycznych dotyczących przygotowania budżetu na rok 2013 – Sekcja 3 – Komisja (2012/2000(BUD))

(2013/C 251 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 313 i 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾ (porozumienie IIA),
- uwzględniając zaktualizowany program finansowy Komisji na lata 2007-2013, przedłożony zgodnie z pkt 46 wspomnianego porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.,
- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2012 ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 21 lutego 2012 r. w sprawie wytycznych budżetowych na rok 2013,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A7-0040/2012),

Rola budżetu UE w przewyżnianiu kryzysu gospodarczego i finansowego

1. przyjmuje do wiadomości podjęte przez większość państw członkowskich wysiłki zmierzające do konsolidacji fiskalnej, podyktowane kryzysem finansowym i budżetowym; podkreśla jednak, że UE nie będzie w stanie reagować we właściwy sposób na obecny kryzys gospodarczy i społeczny ani zapobiegać kryzysowi w przyszłości bez dalszej integracji politycznej, wspólnych instrumentów, jak automatyczne sankcje i prawo Komisji do podejmowania działań prawnych w zakresie procedury nadmiernego deficytu, oraz bez wspólnych programów finansowanych przez UE i zasobów, które umożliwią ich wdrażanie; podkreśla, że naprawa sytuacji gospodarczej wymaga środków zwiększających solidarność oraz pobudzających trwałą wzrost i zatrudnienie; wyraża zadowolenie, że Rada Europejska uwzględniła ten fakt w oświadczeniu z dnia 30 stycznia 2012 r. oraz w konkluzjach ze szczytu w dniach 1-2 marca 2012 r., ale kładzie nacisk na potrzebę podjęcia konkretnych działań, zwłaszcza poprzez wykorzystanie budżetu UE jako wspólnego instrumentu; podkreśla, że priorytety wyszczególnione w wyżej wymienionych oświadczeniach są tymi, których Parlament Europejski bronił podczas poprzedniej procedury budżetowej;

2. jest nadal zaniepokojony kryzysem światowym na niespotykaną dotąd skalę, który poważnie zaszkodził wzrostowi gospodarczemu, zaburzył stabilność finansową i spowodował dramatyczne pogłębienie się deficytu budżetowego i pogorszenie sytuacji w zakresie zadłużenia państw członkowskich; rozumie obawy Rady dotyczące ograniczeń budżetowych i gospodarczych na szczeblu krajowym, podkreślając, że rok 2013 będzie rokiem kluczowym dla ożywienia gospodarczego;

3. przypomina, że budżet Unii Europejskiej jest jednym z najważniejszych narzędzi solidarności między państwami członkowskimi i między pokoleniami oraz że stanowi on oczywistą wartość dodaną, zważywszy na jego nadzwyczajny wpływ na gospodarkę realną i codzienne życie obywateli europejskich; przypomina, że gdyby polityka Unii miała być finansowana wyłącznie przez państwa członkowskie, jej koszty byłyby znacznie wyższe, oraz że w tym kontekście europejski budżet – jeżeli będzie wykorzystywany z zachowaniem synergii – oznacza wyraźne wspólne oszczędności z pożytkiem dla wszystkich; jest zdania, że środki oszczędnościowe przyjęte na szczeblu krajowym nie powinny powodować równoważnych ograniczeń na szczeblu UE, ponieważ każde euro wydane na tym szczeblu może wygenerować oszczędności w 27 państwach członkowskich;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 29.2.2012.

Środa, 14 marca 2012 r.

4. podkreśla, że w czasach kryzysu bardziej niż kiedykolwiek należy wzmocnić wspólne wysiłki podejmowane na szczeblu UE, aby nasze działania przynosiły rezultaty; podkreśla, że roczny budżet Unii Europejskiej z jego efektem dźwigni, w tym priorytety budżetów krajowych, oraz wszelkie inne instrumenty unijne muszą wspierać politykę naprawy gospodarczej prowadzoną przez państwa członkowskie oraz muszą zostać dostosowane do strategii Europa 2020 na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, a także że jest to istotne dla powodzenia strategii, jak i w celu utrzymania, szczególnie wśród obywateli, zaufania do polityki UE; podkreśla, że obniżenie poziomu budżetu UE, zważywszy na jego rolę katalizatora w odniesieniu do inwestycji, miałyby szkodliwy wpływ na generowanie wzrostu i tworzenie miejsc pracy w Unii;

5. uważa, że wspieranie wzrostu i zatrudnienia wymaga podjęcia specjalnych działań i wzmocnionych wysiłków w sferze budżetowej w celu wspierania zrównoważonej i długoterminowej polityki przemysłowej, konkurencyjności, innowacji oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), gdyż największa część potencjału gospodarczego UE drzemie w MŚP, które, jak wynika z najnowszych badań, w latach 2002-2010 stworzyły 85% nowych miejsc pracy (w ujęciu netto) w UE i stanowią podstawę naszego wzrostu gospodarczego; w związku z tym promowanie ducha przedsiębiorczości i nowo powstających przedsiębiorstw poprzez konkretne działania ma pierwszorzędne znaczenie i należy na nie przeznaczyć odpowiednie zasoby; uznaje zatem, że należy podjąć starania na rzecz dalszego zwiększenia środków finansowych UE przeznaczonych na promowanie wzrostu;

6. podkreśla, że takie wsparcie odegrałoby zasadniczą rolę w zapobieżeniu ograniczeniu przez MŚP inwestycji, w szczególności w zakresie badań naukowych i rozwoju, a jednocześnie sprzyjałoby zatrudnieniu i kształceniu zawodowemu, zwłaszcza młodszych obywateli, oraz utrzymaniu kwalifikacji, uważa, że wzmocnienie wsparcia EBI dla MŚP oraz infrastruktury powinno zostać uznane za główny priorytet, co z kolei pomogłoby uwolnić potencjał innowacyjny MŚP, który jest kluczowy dla zapewnienia dobrobytu w UE oraz stworzenia społeczeństwa opartego na wiedzy; podkreśla w tym kontekście konieczność dalszego uproszczenia procedury składania wniosków w ramach programów finansowanych przez UE;

7. uważa, że dzięki wzmocnionym inwestycjom w zrównoważoną gospodarkę za pośrednictwem budżetu UE wskaźnik tworzenia miejsc pracy byłby wyższy niż w warunkach obecnego budżetu; takie inwestycje mogłyby zatem znacząco przyczynić się do powrotu UE na ścieżkę wzrostu;

8. podkreśla, że wyniki strategii Europa 2020 zależą w dużej mierze od dzisiejszej młodzieży, która jest lepiej niż kiedykolwiek wykształcona, mobilna i posiada najbardziej zaawansowane umiejętności w dziedzinie technologii, i dlatego jest i będzie w przyszłości największym atutem przyczyniającym się do wzrostu i zatrudnienia w UE; jest zaniepokojony wysokim poziomem bezrobocia osób młodych w państwach członkowskich; w związku z powyższym podkreśla, że należy dołożyć wszelkich starań na szczeblu unijnym i krajowym, aby urzeczywistnić ten wzrost gospodarczy i wzrost zatrudnienia, szczególnie na rzecz młodzieży, która reprezentuje wspólną przyszłość UE; podkreśla również potrzebę pilnego podjęcia wyzwań związanych z bezrobociem i pogłębiającym się ubóstwem w Unii Europejskiej w duchu inicjatywy przewodniej „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym”;

9. odnotowuje wniosek Komisji, aby przekierować środki w wysokości 82 mld EUR, które mają zostać zaprogramowane w ramach wszystkich funduszy strukturalnych UE (Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i Europejski Fundusz Społeczny), na pomoc MŚP i walkę z bezrobociem osób młodych; zwraca się o należyte informowanie go na temat tej inicjatywy, jej wdrażania i jej ewentualnego wpływu na budżet na 2013 r.;

Dobrze skoordynowany i odpowiedzialny budżet na rok 2013

10. podkreśla, że wszelkie środki przyjęte do chwili obecnej w celu przezwyciężenia kryzysu powinny przyczynić się do powrotu na ścieżkę wzrostu; podkreśla w tym względzie, że podjętym do tej pory dostosowanym do potrzeb środkom oszczędnościowym muszą towarzyszyć ukierunkowane inwestycje skutkujące zrównoważonym rozwojem gospodarczym; podkreśla, że budżet UE odgrywa w tym kontekście decydującą rolę jako narzędzie zapewniające szybkie i dobrze skoordynowane działania we wszystkich dziedzinach w celu złagodzenia skutków kryzysu w realnej gospodarce i działa jak katalizator inwestycji, wzrostu i zatrudnienia w Europie;

Środa, 14 marca 2012 r.

11. podkreśla, że dobrze skoordynowane, spójne i terminowe wywiązywanie się ze wspólnych dla UE i jej państw członkowskich zobowiązań i priorytetów politycznych wymaga, by instytucje krajowe i unijne współpracowały ze sobą, wspólnie ustalając priorytetową kolejność wydatków publicznych w obszarach wzrostu, dokonując oceny ex ante skutków planowanych działań, zwiększając synergię między nimi i dbając o to, aby miały one pozytywny wpływ, gdyż umożliwią pokonanie przeszkód i uwolnienie niedostatecznie wykorzystywanego potencjału; podkreśla w związku z powyższym istotność zorganizowania przez Komisję przed szczytem wiosennym prezentacji projektu budżetu, a wraz z rozpoczęciem krajowych procedur budżetowych w państwach członkowskich międzyparlamentarnych debat poświęconych wspólnym wytycznym gospodarczym i budżetowym państw członkowskich i Unii, aby zapewnić koordynację między budżetami krajowymi i budżetem unijnym w ogólnych ramach zaktualizowanej działalności Parlamentu dotyczącej europejskiego semestru, tak by umocnić jego demokratyczną legitymację, o co apelowano w rezolucji z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej;

12. wzywa do przyjęcia budżetu odpowiedzialnego i skoncentrowanego na wynikach, opartego na przemyślanym wydatkowaniu środków oraz optymalnym i terminowym wykorzystaniu dostępnych środków finansowych UE; w związku z oświadczeniem członków Rady Europejskiej z dnia 30 stycznia 2012 r. podkreśla potrzebę inwestowania we wzrost gospodarczy i zatrudnienie, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i młodzieży; podkreśla, że zamierza wraz z wyspecjalizowanymi komisjami parlamentarnymi uczestniczyć nie tylko w określeniu konkretnych obszarów, w których należy wzmocnić działania, ale również w zidentyfikowaniu ewentualnych „negatywnych” priorytetów;

13. podkreśla, że środki ujęte w budżecie UE są inwestowane jedynie w strategię polityczną i działania o widocznej wartości dodanej dla UE; zwraca uwagę na fakt, że budżet UE, który nie może wykazywać deficytu, wywiera efekt dźwigni na wzrost i zatrudnienie w o wiele większym stopniu niż wydatki krajowe, gdyż posiada zdolność zwiększania inwestycji, zapewnienia stabilności w Europie oraz wsparcia UE w przezwyciężaniu obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego; podkreśla jednak potrzebę zwiększania inwestycji, żeby nie zagrozić kluczowym projektom na rzecz ożywienia gospodarczego i konkurencyjności; w związku z tym podkreśla, że opracowywanie nowych i lepszych instrumentów finansowych może zwiększyć jeszcze efekt dźwigni, jaki wydatki UE mają na wzrost gospodarczy, dzięki przyciągnięciu inwestycji prywatnych, co skompensuje ograniczenia na szczeblu krajowym i umożliwi optymalizację wydatków publicznych;

14. przypomina, że w latach 2000-2011 krajowe budżety zwiększono średnio o 62%, podczas gdy wydatki z budżetu UE zwiększono o niewiele mniej niż 42%, przy czym UE zwiększyła się z 15 do 27 państw członkowskich;

15. w ramach procedury budżetowej na rok 2013 zwróci szczególną uwagę na realizację priorytetów budżetowych PE w poprzednich latach, a zwłaszcza dokładnie przeanalizuje finansowanie i wdrażanie strategii Europa 2020, w pełni przyjętej przez państwa członkowskie, w zakresie wspierania konkurencyjności i zatrudnienia oraz jej innych priorytetów sektorowych;

16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że przedstawiając ostatnią wersję programowania finansowego na lata 2012-2013, Komisja Europejska zachowała priorytety budżetowe PE na rok 2012, co uczyniła również w roku 2011, nie rekompensując zwiększenia wydatków z przeszłości; domaga się, żeby w projekcie budżetu na 2013 r. stosowano to samo podejście;

17. przypomina, że pułapy środków kilku działów, a zwłaszcza działu 1a (konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia) oraz działu 4 (UE jako podmiot na arenie światowej) w obecnych ramach finansowych nie wystarczają do realizacji strategii politycznych zatwierdzonych przez Parlament, Radę i Komisję jako priorytety; ponadto przypomina, że środki przeznaczone na niektóre strategię polityczne miały kilkukrotnie podlegać przeglądowi, żeby sprostać nowym celom i zadaniom, co uczyniłoby korzystanie z instrumentu elastyczności niezbędnym w niemal każdym budżecie rocznym; podkreśla, że nie zaakceptuje podważania długotrwałych zobowiązań politycznych UE; przypomina zwłaszcza, że należy przestrzegać zobowiązań finansowych ujętych w umowach międzynarodowych lub umowach między UE i organizacjami międzynarodowymi oraz że należy je odpowiednio uwzględnić w projekcie budżetu;

Środa, 14 marca 2012 r.

Budżet na rok 2013 ukierunkowany na realizację programów i priorytetów unijnych

18. przypomina, że wieloletnie ramy finansowe na lata 2007-2013 zostały pomyślane tak, by zwiększyć dobrobyt i poprawić jakość życia obywateli europejskich oraz wykorzystać w pełni potencjał wynikający z rozszerzenia, jednak od 2008 r. UE doświadcza kryzysu na niespotykaną dotąd skalę, który również wpłynął na każdy z jej rocznych budżetów; w tym kontekście podkreśla, że ramy finansowe na lata 2007-2013 nie zostały dostosowane, by uwzględnić dodatkowe potrzeby finansowe wynikające z kryzysu gospodarczego i finansowego, a wręcz przeciwnie, przy całkowitych pułapach wieloletnich ram finansowych w każdym budżecie rocznym od 2007 r. pozostawiano znaczny margines ogólny, oraz że w konsekwencji wszystkie budżety roczne były powściągliwe i przewidywały oszczędności; podkreśla, że należy zatem przynajmniej dokonać odpowiednich płatności zgodnie z normalnym cyklem budżetowym; przypomina, że w przypadku programów wieloletnich płatności nie są powiązane ze środkami na pokrycie zobowiązań jedynie z powodu przesunięć w czasie mających miejsce przed faktycznym wydaniem tych funduszy;

19. podkreśla, że ponieważ rok 2013 jest ostatnim rokiem obecnego okresu programowania, konieczne będzie nadrobienie opóźnień w zakresie płatności, podobnie jak pod koniec okresu realizacji wszystkich dotychczasowych perspektyw finansowych, gdyż rozpoczyna się proces finalizacji programów na lata 2007-2013, oraz w zakresie zobowiązań, w celu wywiązania się z ustaleń dotyczących kwot programowania finansowego, który na rok 2013 wynosi blisko 152 mld EUR; przypomina, że wszelkie sztuczne cięcia w odniesieniu do poziomu płatności spowodują opóźnienia w wywiązywaniu się zarówno z zobowiązań umownych, jak i z zobowiązań UE z przeszłości, co mogłoby także spowodować konieczność wypłaty odsetek za zwłokę oraz utratę zaufania do polityki europejskiej i wiarygodności instytucji UE; dlatego podkreśla, że długi związane z umowami powinny zostać jak najszybciej uregulowane w trosce o zachowanie dyscypliny budżetowej;

20. odnotowuje, że poziom płatności, który jako wynik zobowiązań z przeszłości powinien zostać określony w oparciu o kryteria techniczne, takie jak dane dotyczące wdrożenia, przewidywania w zakresie absorpcji lub poziom zaległych zobowiązań, stał się główną kwestią polityczną w Radzie, omawianą w ramach kilku ostatnich procedur budżetowych; wskazuje na rosnący poziom zaległych zobowiązań pod koniec 2011 r., wynoszący 207 mld EUR, co oznacza wzrost niemal o 7% w stosunku do poziomu odnotowanego pod koniec roku 2010; w związku ze zbliżającym się międzyinstytucjonalnym posiedzeniem w sprawie różnicy między środkami na pokrycie zobowiązań i środkami na pokrycie płatności podejmie dialog z Komisją w celu pełnego wyjaśnienia, co składa się na poziom zaległych zobowiązań; nalega, by Rada powstrzymała się od podejmowania decyzji a priori dotyczących poziomu płatności bez uwzględnienia faktycznych potrzeb i zobowiązań wynikających z przepisów prawa; ponadto zauważa, że zwiększanie poziomu zaległych zobowiązań w istocie podważa przejrzystość budżetu UE, w którym wyraźnie widać, w jaki sposób zobowiązania i płatności odnoszą się do konkretnego roku budżetowego;

21. podkreśla, że podejście w oparciu jedynie o zasadę „płatnik netto do budżetu UE”/ „beneficjent netto budżetu UE” nie uwzględnia należyte znaczących pozytywnych skutków ubocznych, jakie budżet UE wywiera na kraje UE z korzyścią dla wspólnych celów polityki UE; jest głęboko zaniepokojony bardzo niewielkim wzrostem płatności w ramach dwóch ostatnich budżetów, który w przypadku budżetu na rok 2012 ukształtował się nawet poniżej poziomu inflacji w tym tak kluczowym momencie, kiedy to wszystkie programy inwestycyjne powinny osiągnąć maksymalne tempo wdrażania i rozwinąć swój pełen potencjał;

22. podkreśla, że należy unikać niedofinansowania budżetu w trosce o należyte zarządzanie finansami oraz że środki powinny zostać dostosowane do realistycznych szacunków określających zdolność absorpcyjną; wskazuje na fakt, że sztuczne obniżanie poziomu środków niezgodnie z realistycznym preliminarem Komisji może wręcz uniemożliwić pełne wykonanie budżetu; przypomina, że poziom środków na pokrycie płatności, jaki Komisja Europejska zaproponowała w swoim projekcie budżetu, określają głównie własne prognozy państw członkowskich i ich zdolność wykonawcza, ponieważ państwa członkowskie współzarządzają wraz z Komisją ponad 80% środków unijnych;

23. wyraża ubolewanie wobec faktu, że ponieważ w grudniu 2011 r. Rada odmówiła finansowania zidentyfikowanych dodatkowych potrzeb, niektóre wnioski o dokonanie płatności, których wartość opiewa na ponad 10 mld EUR, nie mogły zostać zatwierdzone pod koniec 2011 r., co ma obecnie bezpośredni wpływ na dostępne w 2012 r. środki na pokrycie płatności; niepokoi go fakt, że sytuacja ta była wynikiem zakwestionowania przez Radę przedstawionych przez Komisję danych dotyczących wdrażania i oceny potrzeb, przy czym Rada nie przedstawiła żadnych alternatywnych danych ani źródeł;

Środa, 14 marca 2012 r.

24. jest w związku z tym poważnie zaniepokojony sytuacją w zakresie środków na pokrycie płatności w roku 2012 i domaga się przedstawienia przez Komisję wnioski, dzięki któremu możliwe będzie jak najszybsze znalezienie w tym roku rozwiązania, aby nie odkładać po raz kolejny, na rok 2013, uregulowania tego problemu; ponadto uważa, że takie wykorzystanie środków na nadchodzący rok w celu pokrycia bieżących potrzeb oznacza złe zarządzanie finansami i jest sprzeczne z zasadą jednoroczności budżetu; wyraża poważne zaniepokojenie, że praktyka ta podważa unijną zasadę zerowego zadłużenia;

25. ponawia swój apel do Rady o powstrzymanie się od dokonywania sztucznych cięć w płatnościach podczas procedury budżetowej i podkreśla, że wydaje się to prowadzić do zachwiania równowagi w poziomie środków na pokrycie płatności; jeżeli zaś takie propozycje zostaną przedstawione, domaga się, by Rada wyraźnie i publicznie określiła i uzasadniła, które programy lub projekty UE jej zdaniem mogłyby zostać opóźnione lub z których można całkowicie zrezygnować;

26. w tym kontekście zwraca się do Rady o dostosowanie swojego stanowiska do realnych i odpowiedzialnych propozycji przygotowania budżetu oraz zobowiązuje się do stałego monitorowania wdrażania środków budżetowych w 2012 r., a zwłaszcza płatności; nawołuje Radę do pójścia za tym przykładem, tak by władza budżetowa mogła pracować na podstawie wspólnych, uaktualnionych danych dotyczących wdrażania oraz zapewnić wiarygodność szacunków dotyczących wydatków; w tym celu zaprasza Radę i Komisję na spotkanie międzyinstytucjonalne w pierwszym półroczu 2012 r. na odpowiednim szczeblu politycznym w celu wyjaśnienia ewentualnych niezrozumień dotyczących danych na temat wdrażania i szacunkowych potrzeb w zakresie płatności, a także w celu wspólnego podsumowania sytuacji w zakresie płatności na lata budżetowe 2012 i 2013;

27. podkreśla znaczenie finansowania europejskich organów nadzorczych (EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW), aby umożliwić wszechstronną realizację programu przewidzianego rozporządzeniem finansowym, oraz struktur nadzorczych, aby zapobiec kryzysowi w przyszłości; podkreśla, że środki finansowe przeznaczona dla europejskich organów nadzorczych oraz ich niezależnych służb prawnych powinny zostać ujęte w budżecie jako priorytety;

28. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w sprawie finansowania dodatkowych kosztów ITER w grudniu 2011 r.; wzywa Komisję, by w pełni przestrzegała wspólnych wniosków zawartych w tym porozumieniu oraz by przedstawiła konkretne propozycje dotyczące kwoty 360 mln EUR w projekcie budżetu na rok 2013, w pełni wykorzystując przepisy rozporządzenia finansowego oraz porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. oraz wykluczając wszelkie dalsze zmiany wieloletnich ram finansowych w związku z ITER; raz jeszcze wyraża swoje głębokie przekonanie, że zabezpieczenie kwoty 360 mln EUR w budżecie na rok 2013 nie powinno stanąć na przeszkodzie skutecznemu wdrożeniu innych strategii politycznych UE, zwłaszcza tych przyczyniających się do osiągnięcia celów strategii UE 2020 w ostatnim roku tego okresu programowania, oraz sprzeciwia się szczególnie wszelkim przesunięciom naruszającym ten priorytet budżetowy; podkreśla, że Komisja Europejska w swoim programowaniu finansowym przewiduje margines 47 mln euro w dziale 1a, który częściowo pokrywa potrzeby ITER;

29. oczekuje, że w związku z rychłym przystąpieniem Chorwacji do UE w dniu 1 lipca 2013 r. zostanie wkrótce zatwierdzony przegląd wieloletnich ram finansowych, zgodnie z pkt 29 porozumienia międzyinstytucjonalnego (dostosowanie ram finansowych mające na celu przygotowanie do rozszerzenia UE) i zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego odpowiednich dodatkowych środków, jak tylko akt przystąpienia zostanie ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie; powtarza, że przyjęciu Chorwacji do UE powinny towarzyszyć odpowiednie dodatkowe fundusze w postaci raczej nowych środków, a nie przesunięć w drugiej połowie 2013 r.;

Wydatki administracyjne

30. przyjmuje do wiadomości pismo komisarza ds. budżetu i programowania finansowego z dnia 23 stycznia 2012 r., w którym Komisja wyraża swoją gotowość do zmniejszenia liczby stanowisk w swoim planie zatrudnienia o 1% już w 2013 r. przy należyтым uwzględnieniu rozmaitych skutków dla wielkich, średnich i małych dyrekcji generalnych; zamierza dokładnie przeanalizować zamiar Komisji zmniejszenia do 2013 r. liczby osób zatrudnionych w instytucjach i organach UE o 5% w porównaniu z rokiem 2018 i przypomina, że należy uznać to za cel ogólny; przypomina, że wszelka zmiana planu zatrudnienia ma bezpośredni wpływ na budżet i nie powinna w jakikolwiek sposób naruszać kompetencji budżetowych Komisji Budżetowej i Parlamentu Europejskiego; uważa, że wszelkie krótko- lub długoterminowe plany redukcji liczby personelu powinny opierać się na uprzedniej ocenie skutków oraz w pełni uwzględniać między innymi zobowiązania prawne Unii oraz nowe kompetencje i zwiększone zadania instytucji wynikające z traktatów;

Środa, 14 marca 2012 r.

31. przypomina o znaczeniu ścisłej i konstruktywnej współpracy międzyinstytucjonalnej w ramach tej procedury i potwierdza swoją gotowość do pełnego zaangażowania w taką współpracę w całkowitej zgodności z postanowieniami TFUE; oczekuje, że niniejsze wytyczne zostaną w pełni wzięte pod uwagę podczas procedury budżetowej i przygotowywania projektu budżetu;

*

* *

32. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.

Szkolenia w sądownictwie

P7_TA(2012)0079

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości (2012/2575(RSP))

(2013/C 251 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 81 i 82 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które przewidują przyjmowanie w zwykłej procedurze prawodawczej środków mających na celu zapewnienie „wspierania szkolenia sędziów i innych pracowników wymiaru sprawiedliwości”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 1991 r. w sprawie ustanowienia Akademii Prawa Europejskiego ⁽¹⁾, swoje stanowisko z dnia 24 września 2002 r. w sprawie przyjęcia decyzji Rady dotyczącej ustanowienia europejskiej sieci szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości ⁽²⁾ i swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie roli sędziego krajowego w europejskim systemie wymiaru sprawiedliwości ⁽³⁾ oraz swoje zalecenie dla Rady z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie rozwoju obszaru sprawiedliwości UE w sprawach karnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie planu działań służącego realizacji programu sztokholmskiego (COM(2010)0171),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie programu sztokholmskiego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2011 r. zatytułowany „Budowanie zaufania do europejskiego wymiaru sprawiedliwości. Nowy wymiar europejskiego szkolenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości”(COM(2011)0551),
- uwzględniając projekt pilotażowy w zakresie szkoleń dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, zaproponowany przez Parlament w 2011 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 14.10.1991, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 273 E z 14.11.2003, s. 99.

⁽³⁾ Dz.U. C 294 E z 3.12.2009, s. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 116.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 285 E z 21.10.2010, s. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 130.